

רעפ 41787-02-25 - מוחמד ג'סאן אגבאריה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 41787-02-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: מוחמד ג'סאן אגבאריה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בחיפה ב-ע"פ 53576-09-24
מיום 16.1.2025, שניתן על ידי השופטים א'
בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים א' בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן) ב-ע"פ 53576-09-24 מיום 16.1.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (השופטת ר' סגל מוהר) ב-ת"פ 54538-04-22 מיום 31.7.2024 ומיום 21.8.2024, בהתאמה.

2. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירת אי מניעת מעשה טרור, לפי סעיף 26 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, בעקבות פיגוע טרור שהתרחש בעיר חדרה ביום 27.3.2022 וכתוצאה ממנו נרצחו שני לוחמי משמר הגבול ונפגעו אנשי כוחות ביטחון נוספים.

3. בתמצית יצוין כי לפי כתב האישום, המבקש הכיר את שני המחבלים שביצעו את פיגוע הטרור, וידע על הזדהותם עם ארגון הטרור דאע"ש. שנתיים קודם פיגוע הטרור, המבקש נכח במפגשים בהם המחבלים התבטאו נגד "הכופרים" ודנו בשיטות "הוצאה להורג". כאמור בכתב האישום ובהכרעת הדין, בחודש פברואר 2022, המבקש פנה לחסן, בן דודו בכדי שהלה ישיג עבורו כדורי תחמושת לאקדח. מספר ימים לאחר מכן, אימן, אחד מהמחבלים שביצע את הפיגוע, פנה אף הוא לחסן בבקשה זו, וחסן הסכים. בשלב מסוים, נודע למבקש על כוונת המחבלים לבצע את הפיגוע. המבקש עדכן בכך את חסן, והזהיר אותו שיתרחק מהמחבלים בשל כך. חרף זאת, נקבע כי המבקש לא פעל באופן סביר

למנוע את הפיגוע ואת ההכנות לקראתו.

4. בית משפט השלום בגזר דינו, קבע כי המבקש פגע ברף גבוה ביותר, בערכים המוגנים ביסוד העבירה. נקבע כי בכך שלא ניסה למנוע את הפיגוע שהתרחש, באמצעות דיווח לגורמים הרלוונטיים בדבר חששו באשר לביצועו של פיגוע טרור, גרם לפגיעה בשלום הציבור, בתחושת הביטחון של אזרחי ישראל וליכולתה של המדינה לסכל אירועי טרור הפוגעים בביטחונה. משכך, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. בשקלול נסיבותיו האישיות, ובהן היעדר עבר פלילי לחובתו ואי נקיטת אחריות על מעשיו, נגזר עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי על הרשעתו ועונשו, נדחה. נקבע כי הסתירות לכאורה, אליהן מפנה המבקש, בהשוואת הראיות והעדויות בבית משפט השלום, אינן יורדות לשורש העניין ולאור רצף האירועים המתפרשים על פני תקופת זמן ממושכת, טבעי כי יימצאו אי דיוקים מסוימים. אף ביחס להשגות נגד עדויותיו של חסן בחקירה, נקבע כי לנוכח הקרבה המשפחתית והיחסים הטובים בין חסן למבקש, קשה להניח כי הוא יעליל עליו האשמות כזב. בנוסף לכך, בית המשפט המחוזי עמד על אמרתיו של המבקש בחקירותיו, הכוללות את ידיעתו בדבר תמיכתם של המחבלים בארגון הטרור דאע"ש; נוכחותו במפגשים בהם המחבלים דנו בשיטות ההוצאה להורג שמפעיל הארגון; הזהרתו את אחרים, לרבות את חסן, שמא יתקרבו לאחד המחבלים מחשש שיחקרו ויעצרו; וידיעתו כי אחד המחבלים מחזיק אקדח. נוכח האמור, נקבע כי די באמרות אלו בכדי להרשיע את המבקש בעבירה.

6. בערעור המופנה נגד גזר הדין, קבע בית המשפט המחוזי כי בעניינו של המבקש יש לקבוע עונש מחמיר. זאת לאור חומרתה של העבירה, המתחדדת נוכח מציאות החיים הביטחונית הקשה במדינת ישראל ואכזריותו של ארגון הטרור דאע"ש בביצוע מטרותיו. לצד נסיבות ביצוע העבירה, בהן התוצאה הטראגית שהתרחשה כתוצאה מהפיגוע והזמן הרב שהמבקש ידע על כוונתו של אחד המחבלים לבצעו, מבלי שדיווח לגורמים הרלוונטיים. אלו כאמור, בצירוף הפגיעה בחיי אדם, ביטחון המדינה והציבור, כמו גם מדיניות הענישה הנוהגת, מוליכים לכך שמתחם העונש שנקבע בידי בית משפט השלום אינו מצדיק התערבות בו. כך גם נקבע ביחס לקביעת העונש ברף העליון של המתחם, משהשלכותיו הטראגיות של הפיגוע והנזק הרב שאירע לחיי אדם, מצמצמים את המשקל שיש להעניק לנסיבותיו האישיות של המבקש.

7. בבקשה שלפניי, המבקש שב ומשיג על הרשעתו, משנטען כי לא הוכחו יסודות העבירה בגינה הורשע. זאת, בין היתר, מחמת הסתירות מהשוואת הראיות והעדויות, כמו גם הסתירות מהשוואת לאיכוני הטלפון שבבעלותו, כנטען על ידו בבקשה. לצד זאת, המבקש טוען כי יש להקל בגזר דינו, משהעונש שהוטל עליו הוא העונש המקסימלי בחוק וגם מאחר שלא נוכחה ממנו תקופת מעצרו באיזוק אלקטרוני.

8. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במשורה, ככל שמתעוררת שאלה משפטית עקרונית שגבולותיה אינם תחומים לעניינו הפרטני של המבקש וכשמעוררת עיוות דין, כמו גם אי-צדק מהותי (רע"פ 1591/24 נחמן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.4.2024)). המבקש לא טען כי עניינו מעורר שאלה משפטית עקרונית ואף אין חשש כי הרשעתו או העונש שנגזר עליו גרמו לעיוות דין.

9. לכל אורכה ורוחבה, בקשתו של המבקש מופנית כלפי קביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום, הערכת מהימנות העדים שטענו בפניו והתרשמותו הישירה מהראיות שהוצגו בהליך. לא זו בלבד שאין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים מעין אלו, לא כל שכן כשמדובר בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 68154-02-25 אגבאריה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (10.3.2025)); אלא שאף בבקשתו מתבקש בית משפט זה גם הפעם לכתוב "את הכרעת הדין מחדש", כלשונו של בית משפט המחוזי. די באלו כאמור בכדי לדחות את הבקשה.

10. כך גם איני מוצא טעם מוצדק להתערב בעונש שנגזר על המבקש. העונש שנקבע בצידה של עבירה, אינו מתמצה בקביעת הגבול העליון ביחס להרשעה בעבירה, אלא משמש כחותם הטמון בו עמדתו הערכית של המחוקק ביחס לחומרת העבירה. בהתאם, ככל שנסיבותיו של המקרה חמורות יותר, כך ראוי לקבוע את עונשו של הנאשם בגבול העליון של העבירה (ע"פ 4124/21 מדינת ישראל נ' רימוני, פסקה 12 (1.6.2022)).

11. חומרתה של העבירה בעניינו נגזרת מהמציאות הביטחונית הקשה למולה ניצבת מדינת ישראל כשגורמי טרור אורבים לפתחה, ממתינים לביצועו של פיגוע טרור וליצירת הרס רב לחוסנה וביטחונה של החברה הישראלית. תוצאה זו יכולה להימנע, אם ידווחו אלו שחשד מקונן בליבם מבעוד מועד על אפשרות ביצועה. זוהי אפוא ההצדקה להטלת חובת הדיווח, אשר מתחדדת בהשוואת הפגיעה בחירות הפרט למול פוטנציאל הנזק הרב שעשוי להתרחש.

במקרה שלפנינו ראוי לשוב ולהזכיר שכתוצאה מביצועו של האירוע המתוכנן נרצחו שני לוחמים ונפצעו גורמי ביטחון רבים ששהו באזור. תוצאה טרגית זו, הטומנת בחובה פגיעה בקדושת חייהם וגופם של תושבים רבים, כמו גם בביטחונם האישי והנפשי של אזרחי מדינת ישראל, שייתכן שהמבקש יכול היה למנוע בתקופה הממושכת שבה נצר בליבו את ביצועו המתוכנן של הפיגוע, מחייבת ענישה מחמירה, אף מחמירה יותר, למען יראו וייראו. בנסיבות אלו, עונש של 30 חודשי מאסר, אינו מחמיר עם המבקש כלל וכלל.

12. לבסוף אף אין ממש בטענת המבקש באשר לניכוי ימי מעצרו מתקופת מאסרו, שכן תקופת מעצרו של עצור באיזוק אלקטרוני לא מנוכית מהמאסר בפועל שיוטל עליו, אלא נלקחת בחשבון בקביעת העונש בגדרי המתחם, כפי שנעשה בעניינו (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 33 לפסק דינו של השופט ס' ג'ובראן (20.4.2016)).

13. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג ניסן
תשפ"ה (21 אפריל
2025).

יוסף אלרון
שופט